

ARTICULUS X.

An Negligens incurrat aliquam pœnam.

Uousque negligens sibi soli præjudicat, & nocet, sibi pœna est illud præjudicium, & damnum quod subit; sed quia quandoque contingere potest, quod etiam per suam negligentiam, aliis noceat, (ut dictum est), & præjudicet, ideo instituo præsentem titulum, an incurrat aliquam pœnam?

De pœna reficiendi damna concernentia interesse proximi præjudicati, agam in articulo de obligatione restituendi, quæ oritur ex negligentia, & potest appellari, pœna civilis; nunc verò quæro de pœna in actione, & Judicio Criminali infligenda, & quia de hac plura tangam de negligentia in particulari, cum ad singulares hominum status descendam, tamen hic, quandam generalem regulam apponam.

Et est, quod ubi in negligentia potest considerari aliqua ratio delicti, tunc etiam potest aliqua actione Criminali puniri, & sic pœnam subire.

Casus est in *l. ad Comentarientem C. de custodia reorum*, ubi si Reus carceratus ob negligentiam Custodis, fugiat à carcere, quia talis negligentia habet rationem delicti in eo, puniri debet, eadem pœna, qua puniendus erat carceratus, qui fugam arripuit, ex latè traditis per *Farinac. præct. Crim. q. 31. num. 125.* & dixerat *nu. 7. 8. 9. 10.*, & *seqq.*, ubi quod hoc intelligitur, si negligentia sit magna, alias si levis, aut levissima, licet in custode carcerum, ex speciali ratione, pœna aliqua punia-

tur arbitraria, (quod & latius tangam agendo de negligentia Custodis), quando autem negligentia Comentarientis, seu custodis carcerum, involvat rationem delicti, consulendus est, *Farinac. dicta quæst. 31. per totum*; ubi *num. 149. ponit regulam*; quod si non probetur casus fortuitus, qui omnem tollat negligentiam, semper negligentia, involvit rationem delicti, vel ut *num. 159.*, si non intervenerit aliqua preparatio proditoria, quæ à custode non potuit prævideri, & præcaveri; ut si alter concultos proditione facta, cum Reo fugit; prout contigit anno 1694. hic Ferraræ, dum duo Juvenes essent, ex gravi causa carcerati, alter promissa pecunia, alter promissione facta, de contrahendo matrimonio, mulierculam famulam Custodis, subornarunt, ut noctu, sublatis clavibus de sub cervicali Custodis, portam carceris aperiret, pro ut fecit, & cum eis fugit; eo casu, tamquam fortuito, qui non poterat prævideri, nullam passus est pœnam, Comentarientis, nec officio privatus, & dictum fuit, non intrare considerationem, *Farinac. dicta quæst. 31. n. 162.*, quod Custos sit in culpa, quatenus elegit sibi famulam infidelem, quia alias fuerat fidelis; deinde cum recondisset claves sub suo cervicali, apparet, quod diligenter eas custodivit, ut nullatenus potuerit sibi imputari; fecit enim quod solitum erat facere, & quod omnis prudens Judex approbasset, tunc enim cessat omnis negligentia, ad allegata per idem *Farinac. num. 126.*, & 164.

ARTICULUS XI.

An ex propria Negligentia quis possit commodum reportare.

Regula est, quod nemo debet ex propria negligentia commodum reportare, *l. itaque fullo ff. de furtis*; *Menoch. de arbit. Jud. c. 194. num. 24.*,

quia cum hæc sit delictum, vel culpa, factem in omittendo, stat regula, quod ex proprio delicto, & culpa, nemo debet commodum sentire *c. intelleximus de judiciis*, ibique *D.D. ubi Barbosa num. 19. ad finem*, *Hypolit.*

Hypolit. Rimitald. conf. 301. num. 17.

2 Nam sicuti diligentia sua, nemini debet esse damnosa *l. fin. C. de aluvionibus*, & *pauid.*, immò debet esse fructuosa, ne industria pœnas desideræ solvat, ait *Justinian. in l. supervacua §. nobis etenim C. depositi.*, *l. si non expediret §. si pupillus ff. de rebus auct. Jud. possid.*, ita negligentia non debet esse proficua, ut satis elegans est *tex. in l. 2. ff. de cond. in publ. borreis lib. 10.*, ut notat *Lucas de Pœna in l. omne territorium num. 2. C. de censibus*, & *censitoribus lib. 11.*

3 Ita quod excommunicatus reus necessarius conventus, possit se defendere; tamen si contemnat, & negligat absolvi, tunc neq; auditur, se defendens. *Marsilius, & Rebus. allegati per Barbosa supra num. 19.*, *Ricciul. de Jur. pers. extra Eccl. gremium l. 4. c. 32. nu. 6.*, ubi quod excommunicatus si potest petere absolutionem, & negligat, nec petat, non auditur, etiam in iis in quibus alias audiretur, & idem in alio casu *num. 12. ad fin. n. 13.*, ubi *num. 14.* neque auditur excommunicatus morosus, in petenda absolutione, dum possit, etiam si famis necessitate laboret.

4 Non obumbrat regulam nostram, distinctio, quam plures allegant; si culpa sit ordinata ad tale commodum reportandum, secus si non sit ad id ordinata, quia tunc culpa non est considerabilis *c. quia diversitatem*, ubi glos in *V. suspensus de concess. preb.*, *l. nemo §. illud ff. pro socio*, *Bartol. in l. 2. §. final. ff. si quis caut. Decius in c. que in Ecclesiarum de constit. num. 137. 138.*, *Surd. de allim. tit. 4. q. 5. num. 16. Odd. de restit. in integ. q. 11. art. 10. num. 57.*, *Menoch. de arbit. Jud. lib. 2. c. 182. num. 39. 41.*, & *seqq.*, & in quolibet impedimento juris, idem habere locum, in quo tollendo nulla fuit culpa, & negligentia. *Roch. de curte de Jur. patron. V. competens num. 23.*, *Covar. in Clem. si furiosus p. 3. in princ. num. 4.*, & post *Perez Barbosa ad d. c. quia diversitatem num. 9. in fin.*, & *num. 10. post Anchar. Butr. Abbatem*, & alios allegatos, *Menoch. de arbit. Jud. c. 182. num. 59. Bartol. in l. 2. §. ult. ff. si quis caution.*, *Felin. in c. cum inter num. 20. de except.*

5 Solvit enim *Menoch. supra nu. 61.*, quod etiam culpa, ac negligentia, non ordinata ad casum, commodum afferre nequit, ubi commodum staret in aquirendo; secus si stet in non perdendo, quia tunc neque commodum, neque incommodum reportat, qui non

perdit, & ex sola negligentia nemo perdit Jus suum, nisi hoc expresse habeatur in Jure. *Bartol. in l. solent §. fin. num. 7. ff. de off. proconf.*, *Seraphin. decis. 220. num. 2.*

6 Facit pariter illud August. relatum in *c. non omnis §. q. 5.*, ubi *utilius esurienti panis tollitur, si de cibo securus justitiam negligat, non enim meretur pasci, qui negligat operari, dum possit*, ita pariter August. relatus in *c. ne amisso. 23. q. 4. ne sis pauperi in mala causa misericors, quia tanto nequiores reddit.*

Regula tamen supra posita suas patitur fallantias.

7 Fallit primò, in Negligentia rerum mundanarum propter Deum, & virtutis lucrum, qui enim temporalia spernit, & negligit, ut aquirat æterna, laudatur, nam ex tali negligentia, commodum spiritualium bonorum reportat, ut notavit *Jo. Chrysostom. hom. 56. in Math. ceteris omnibus neglectis, omnem curam, omne studium, omnem operam tuam ad ipsam, idest animam conferas*; *Proverb. c. 12. vers. 26.*, *Qui negligit damnum propter amicum justus est*; *D. Bonavent. in 3. cap. Sapientie. Ubi quod Martires pro Christo neglexerunt omnia temporalia; sicuti laudabilis est negligentia, quæ est omissio eiris, quod malè, injustè, vel inhonestè præcipitur. Vide Aversam in p. 2. q. 6. sec. 6. versic.*, *Rursus ad moralem estimationem.*

8 Fallit secundo, in Paupere, qui etiam ignavia sua, & negligentia effectus est Pauper; hic enim adhuc sentit commodum, quia gaudet privilegio paupertatis. *Leoncil. de privileg. Paup. privil. 335. num. 14.*

9 Fallit tertio, quo ad commodum cessionis bonorum; nam licet decoctor dolosus non admittatur ad cessionis beneficium. *Math. Brun. in tract. de cessione bonorum q. 3. parte 9. princ.*, quia dignum est, quod malè meriti ægestate laborent, *l. bona fides ff. depositi*, *Jo. Bapt. Costa de remed. subs. remed. 27. num. 12. V. quarto, requiritur ita ut neque Clericus debitor dolosus, gaudeat beneficio. Odoardus de solut., Gratian. discept. forens. c. 222. num. 49.*, *Farinac. præct. Criminal. q. 27. num. 71. V. sublimita 3. Barbosa ad d. c. Odoardus num. 10.*, *Leoncil. de privil. paup. p. 2. privil. 49. num. 7. 8.*, & *privil. 53. num. 5.*, *Bellet. disquis. Cleric. tit. de Clerico debitore §. 2. nu. 4. 5.*, attamen decoctor culposus ex negligentia, adhuc admittitur ad cessionem bonorum; *l. verum §.*

tempus ff. pro socio, l. fin. in fine ff. quæ in fraudem creditorum, Matb. Brun. de cess. bonor. q. 15. parte 1. princ. num. 5. in fine, ita quando dolosus excluditur, intelligitur de dolo vero in committendo, non autem præsumpto, & in omittendo. Jo: Bapt. Costa d. remed. 27. num. 13. 14.

10 Fallit quartò. Ubi diligentia nihil proficeret, quia in eo casu, negligentia non debet nocere, ut aliquod incommodum reportet, sed potius prodette, ut commodum sentiat, argum. ex l. fin. §. si ea conditione ff. ad l. Rhodian. de jactu, Capella Tolos. q. 257. nu. 6. Bellet. disquis. cleric. de disciplin. Cleric. §. 20. num. 15.

11 Fallit quintò, quia contumax ex mera negligentia, & contumacia facta, cum negligens dicatur, qui sæpè conventus, sui præsentiam non facit l. de unoquoque §. qui apud ff. de re jud., non mulctatur Marant. in speculo p. 6. de contumacia num. 9., Addent ad Decis. 2., alias 49. de dolo, & contumacia in novis littera A., D.D. in l. 1. §. fin. ff. si quis iudicanti non obtemper.

12 Fallit sextò, quia si quis condemnetur in contumacia ficta, ex mera negligentia, pro non apparitione, ex quod alias debuisset incurrere infamiam, non comparando, & sic negligens evitat infamiam, Seraph. Decis. 376. num. 9., & seqq., Bartol. in l. iustus fustium col. fin. ff. de iis, qui not. infam., Rota decis. 449. num. 7. p. 1. recent., Sperell. decis. 116. n. 59.

13 Fallit septimò, si hæres negligat implere conditiones turpes præceptas à testatore, non amittit, immò adhuc acquirit hæreditatem, licet testator imposuisset pœnam amissionis, in casu non implementi, ut est rex. in l. unica, ibique Salicet C. de bis, quæ pœnæ nomine.

14 Fallit octavò, quia minori moroso, in non faciendo, & sic negligendo, competit beneficium restitutionis in integrum. Rota coram Royas 1. Julii 1648. in Ferrariens. de Pendasius ad fin. Odd. de restit. in integ. p. 2. q. 82. Card. in Clem. 1. num. 15. de in integ. rest. Gratian. discep. for. c. 656. num. 3.

15 Fallit nondò, in excommunicatione incurrenda, quando ad eam incurrendam, requiritur præsumptio, vel temeritas, si enim ex mera negligentia non facit id, ex cuius omissione, cum præsumptione imposita sit excommunicatio, cum merè negligens non dicatur præsumens, nec temerarius, idè ex-

communicationem, non incurrit; ita in casu, in quo, quis teneatur ex officio impedire delictum, & ex mera negligentia, non impediat, ut in violatione Clausuræ Monialium, non incurrit, ut post Suarez, notat Naldus in summa V. Monialis sub num. 6., quia præsumptio importat dolum, Barbosa de diction. dict. 278. num. 2., quem dolum non importat, mera negligentia.

16 Fallit decimò, in Tutore, qui negligat servare præcepta testatoris, prohibentis distrahere res hæreditatis periculo subjectas, etiam adhuc neglecto præcepto, si distrahat eas, ne pereant, prudenter facit, & laudandus est l. quidam decedens §. usque ad eo ff. de administr. & periculo tut. & curat.

17 Fallit undecimò, in debitore negligente solvere debitum, qui ex propria negligentia, commodum reportat in casu Statuti Ferrarix l. 2. rub. 128. ubi Pigant. num. 23., quod illud Statutum, prodest debitori moroso solvere ultra annos 15, quatenus per cursum tanti temporis præsumitur solvisse, sicquè debitori deferatur juramentum, & jurat se solvisse debitum, quo jurato, absolvitur, & liberatur; nota tamen, quod non potest, nec debet contra conscientiam jurare, sed casus poterit evenire, data erroneitate conscientix, dum oblitus, ex tanto temporis cursu, putet se solvisse, & juret; quod contingit in parato solvere, sed ex aliquo inopinato emergente non solvit; post temporis autem lapsu existimet, se tunc solvisse, vel receptionis schedula apud se inventa, quæ sub spe futuræ enumerationis, eidem fuerat relaxata, atque in ea, solutionis antiquæ præsumptio fundatur; ita & hæres debitoris, putantes verosimiliter debitorem solvisse, si jurent se credere, debitum fuisse solutum, absolvuntur ab impetitis per Creditorem; rationem in simili legis hispanæ dispositione assertit Gutierrez in repetitione l. Nemo potest ff. de leg. 1. à num. 480., & seqq., scilicet hoc rationabiliter fuisse dispositum, tum in odium negligentix Creditoris, tum ne debitum iterum, atque iterum exigatur.

Requiri tamen bonam fidem, tam in debitore, quam in hærede notat, idem Gutierrez supra num. 481. alias statutum esset genitivum peccati, & sic non esset servandum.

ARTICULUS XII.

An Negligentia præsumatur, vel sit probanda.

Regula est, quod negligentia non præsumitur, sed debet probari ab eo, qui in ea se fundat, l. 3. §. si ad diem ff. de re milit., Aflit. decis. 13. nu. 28., Seraph. decis. 455. num. 3., & decis. 397. num. 4. Rota decis. 111. num. 9. p. 17. recent., Riminald. Junior conf. 165. num. 44., Ludov. decis. 278. nu. 10. 14., maximè in re sua, in qua nemo præsumitur negligens; Burat. decis. 484. num. 1. Mascard. de prob. concl. 1193., & concl. 1218. num. 2., & concl. 1327. num. 3., Cravet. conf. 240. num. 3. vol. 2., Aflit. decis. 13. num. 18., & in dubio non præsumitur negligentia, sed diligentia c. nisi de præben., Cravet. conf. 77. n. 12., & conf. 249. num. 3., Roman. conf. 481. n. 9., Boer. decis. 216. nu. 6., Farinac. pract. crim. q. 31. num. 18., Conciol. alleg. 79. num. 3., Menoch. de præsump. lib. 6. præsump. 77. num. 3., Gratian. discep. for. c. 221. num. 13., Barbosa de potestate Epi. alleg. 58. num. 18. Et in dubio semper diligentia præsumitur: Bartol. in l. si cum videret §. fin. ff. de pignor., Surd. conf. 12. Præsens quæstio num. 18., & decis. 221. nu. 2., Amat. decis. Rota Ferrarix decis. 7. nu. 8., Ratio est, quia cum negligentia, vel sit culpa, vel culpam involvat, (ut supradictum est) culpa verò non præsumitur: glos., & DD. in l. quoties §. qui dolo, ff. de prob., Farinac. pract. crim. q. 89. num. 10., ubi quod ad tollendam culpam, quisque præsumitur: fecisse in rebus alienis diligentiam, quam facit in suis; Menoch. de præsump. lib. 5. præsump. 3. num. 123., Mascard. de prob. conf. 468. num. 4., sequitur, quod neque negligentia præsumatur: Rota Genuæ decis. 76. num. 6. 7. 8. 9.

2 Amplia primò, ut etiam, qui hodie est negligens, non præsumitur retro fuisse negligens, juxta Theoricam Bartoli in l. ab hostibus, §. sed hoc simpliciter in 3. col. in fine ff. ex quibus causis major. &c.

3 Amplia secundò, quod si de negligentia, etiam constaret, tamen ea non præsumitur dolosa, quia & culpa, & dolus non præsumuntur: Ludovif. decis. 169.

4 Ex quibus sequitur, quod in Medico non præsumitur negligentia, in curando vul-

nerato, si ex eo vulnere moriatur, etiam si non erat certum, utrum vulnus esset mortale, quia potius præsumitur obiisse, ex sua incuria, vel alia causa, quam negligentia Medici, l. quoties §. qui dolo ff. de probat., Farinac. pract. crim. q. 127. num. 90., & 91., Mascard. concl. 1093. num. 4.

5 Ita pariter neque in Marito, præsumitur negligentia, in adhibendo medicum in infirmitate Uxoris, si ea moriatur, sed ab allegante debet probari Farinac. q. 120. num. 95. & seqq.

6 Contrahentes pariter, non præsumuntur negligentes in suo negotio, c. nisi essent in principio de præben., c. ad audientiam de præscript., Rota coram Littia in Romana domus, quæ est decis. 26. sub num. 7. in Postb. Farinac. p. 2.

7 Fallit tamen hæc regula in pluribus casibus, in quibus negligentia præsumitur, & quidem primò, si Uxor obiit, & maritus in illius infirmitate medicum non adhibuit, præsumitur propter Mariti negligentiam obiisse, Farinac. q. 120. num. 74., & seqq., negligentia verò, in hoc casu præsumitur, si erat in loco, ubi essent Medici, qui potuerint à Marito adhiberi, Farinac. supra num. 96. 97., licet in hoc casu, potius constet de negligentia, quam præsumatur.

8 Fallit secundò, si vulneratus erat vulnere certo non lethali, nec de alia causa mortis constat, præsumitur ex suo malo regimine, & negligentia obiisse. Farinac. q. 127. num. 16.

9 Fallit tertio, in eo, qui ad custodiam rei ex contractu tenetur, si aliquid mali contingat, ut puta furto subripiatur, vel corumpatur, id culpæ custodi impunitur, & negligentia præsumitur, arg. in l. si Colonus, in l. furum ff. arborum fuit casar: Bald. conf. 190. lib. 2., Alex. conf. 117. lib. 5., Menoch. conf. 130. num. 4. lib. 1., Cavor. de locato p. 4. q. 7. n. 12., Laderch. conf. 154., Amat. decis. Ferrarix 42. num. 2., Leonil. decis. Ferrarix 77. num. 19., Conciol. alleg. civil. 1. num. 39.

10 Fallit quartò, in eo, qui semel fuit negligens, quia & in præsentem, præsumitur negligens, tex. clarus in c. scribam de præsump., &